

ПРОЦЕС ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ПРЕДСТАВНИКА ЮРИДИЧНОЇ ПРОФЕСІЇ

изменениями). – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.vivamexico.ru/wp-content/uploads/2011/10/constitution_of_mexico_rus.pdf.

3. Larroyo F. *Historia comparada de la educacion en Mexico*. – Mexico: I.D.F., 1967. – 596 p.

4. Torres Quintero, G. *Orientaciones y organizacion de las escuelas rurales*. – Mexico: Secretaria de Educacion Publica, 1925. – 28 p.

5. *Las misiones culturales 1932-1933*. – Mexico: Secretaria de educacion publica, 1933. – 357 p.

6. *Manual de trabajo social / Sanchez Rosado, M. (coord.)* – Mexico: Universidad Nacional Autonoma de Mexico, 2004. – 476 p.

7. Minano Garcia, M. *La educacion rural en Mexico*. – Mexico: Ediciones de la Secretaria de Educacion Publica, 1945. – 425 p.

Стаття надійшла до редакції 12.02.2015

УДК 378.14:347.96

Діна Демченко, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов №2
Національного юридичного університету імені Я. Мудрого, м. Харків

ПРОЦЕС ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ПРЕДСТАВНИКА ЮРИДИЧНОЇ ПРОФЕСІЇ

У статті досліджується компетентнісний підхід до професійної підготовки майбутнього юриста, як важливий шлях модернізації освітньої сфери і визначається серед пріоритетних.

Ключові слова: компетентнісний підхід, професійна іншомовна компетентність, формування професійної іншомовної компетентності, фахова підготовка юриста.

Лит. 15.

Дина Демченко, кандидат педагогических наук, доцент кафедры иностранных языков №2
Национального юридического университета имени Я. Мудрого, г. Харьков

ПРОЦЕСС ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ БУДУЩЕГО ПРЕДСТАВИТЕЛЯ ЮРИДИЧЕСКОЙ ПРОФЕССИИ

В статье исследуется компетентностный подход к профессиональной подготовке будущего юриста, как важный путь модернизации образовательной сферы и определяется среди приоритетных.

Ключевые слова: компетентностный подход, профессиональная иноязычная компетентность, формирования профессиональной иноязычной компетентности, профессиональная подготовка юриста.

Dina Demchenko, Ph.D. (Pedagogy), Docent of Foreign Languages Department №2,
National Law University by Y. Mudryi

THE PROCESS OF TRAINING OF FUTURE REPRESENTATIVES OF LEGAL PROFESSION

The article deals with the competent approach to the professional training of future lawyers, as an important way of modernization of contemporary educational sphere and defined as prior.

Keywords: competence approach, professional foreign competence, professional training of the lawyers.

Актуальність теми. Вхідження України в світовий освітній простір супроводжується суттєвими змінами в системі освіти. Сучасний розвиток національної освіти характеризується посиленням уваги до особистості того, хто навчається.

Стратегічна мета реформування й модернізації вищої освіти і науки України, як зазначають науковці, полягає в створенні ефективного інноваційного освітнього середовища у вищих навчальних закладах через сприяння прогресивним нововведенням, упровадженні найсучасніших технологій і моделей навчання в навчальний процес, що повинно здійснюватися “з урахуванням можливостей сучасних

інформаційних технологій навчання та орієнтуватися на формування освіченої, гармонійно розвиненої особистості, здатної до постійного оновлення наукових знань, професійної мобільності та швидкої адаптації до змін у соціально-культурній сфері, системі управління та організації праці в умовах ринкової економіки”.

Аналіз останніх публікацій. Теоретичні положення запровадження компетентнісного підходу в системі освіти розробляють В. Байденко [1], Н. Бібік [2], В. Болотов [3], І. Зимня [4], Л. Карпова [5], О. Лебедев [6], В. Лозова [7], О. Овчарук [8], О. Пометун [9], М. Прадівляний [10], Н. Селезньова [11], А. Хуторський [12], В. Шадріков [13] та інші науковці.

ПРОЦЕС ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТЬОГО ПРЕДСТАВНИКА ЮРИДИЧНОЇ ПРОФЕСІЇ

Мета статті. Сучасна провідна мета вищої юридичної освіти полягає в тому, щоб в результаті навчання в вищому юридичному навчальному закладі “спеціаліст вищої юридичної кваліфікації володів професійним потенціалом, що забезпечив би йому не тільки можливість розв’язання рутинних практичних завдань на певному рівні посадових обов’язків, але й професійне самовдосконалювання, уміння вирішувати нові завдання в галузі професійної діяльності від початку професійної кар’єри до її закінчення”.

Виклад основного матеріалу. Початок ХХІ століття характеризується радикальними трансформаціями як у сфері міжнародних відносин, так і соціально-економічних структур і зв’язків в Україні. З розширенням міжнародної співпраці в рамках європейської економічної й політичної глобалізації кардинальним чином змінилися вимоги, що висуваються сьогодні працедавцями до випускників українських вищих навчальних закладів. Окрім високого професійного рівня сучасний фахівець з вищою освітою повинен володіти достатньо високим рівнем мовної і іншомовної компетентності для подальшої професійної діяльності, що забезпечує професійне зростання на основі вітчизняних і зарубіжних досягнень, обмін досвідом із зарубіжними колегами, здійснення наукових досліджень тощо.

Важливим періодом у підготовці юриста до професійної діяльності є період підготовки в вищому юридичному навчальному закладі, де закладаються теоретичні і практичні основи готовності майбутнього фахівця до професійної діяльності, інакше кажучи в процесі його професійної підготовки, що забезпечує “сукупність спеціальних знань, навичок і вмінь, що дозволяють виконувати роботу у визначеній галузі діяльності” [14, 504]. Фахівець з вищою освітою – це особистість, котра володіє знанням (усвідомленням) сутності своєї діяльності, орієнтується в інваріантних характеристиках відповідних явищ і вміє виявляти і перетворювати їх у кожному конкретному випадку і, що найголовніше, ця особистість спроможна передбачати і прогнозувати глибинні зміни і завдання, засоби їх вирішення [15, 13].

У євроінтеграційному поступі України юридична наука й освіта набувають надзвичайної важливості, оскільки від їхнього рівня розвитку залежить реалізація таких важливих завдань, як здійснення правової реформи, адаптація законодавства України до законодавства ЄС, створення ефективної правової системи і громадянського суспільства, підвищення якості

законотворчої і правозастосовної діяльності, що, в свою чергу, сприятиме утвердженню України як високорозвиненої, соціальної за своєю сутністю, демократичної, правової держави, в якій визнається і діє принцип верховенства права.

Розвиток української юридичної науки й освіти відбувається під впливом як загальних цивілізаційних процесів (глобалізація світу, зростання конкуренції на всіх рівнях і в усіх сферах суспільного життя, бурхливий розвиток науково-інформаційних технологій, демократизація суспільства), так і внутрішніх чинників державного розвитку та будівництва (створення ринкового середовища, реформування багатьох сфер суспільного життя, активізація кодифікаційних процесів, становлення громадянського суспільства тощо).

Сучасна вища юридична освіта в Україні набуває нового змісту і змінюється відповідно до розвитку правових знань та з урахуванням нових суспільних потреб (державно-правових, політичних, економічних, науково-технічних, культурно-освітніх тощо). У зв’язку з цим, “поглиблюється науково-теоретичний рівень професійної підготовки правника та водночас посилюється її практичне спрямування”.

Завдання професійної юридичної освіти полягає в тому, щоб навчити студентів – майбутніх юристів юридичної технології, вмінно розбиратися в структурі права, способах юридичної техніки, розв’язанню на цій основі питань юридичної кваліфікації. Проте, як зауважують науковці, провідна мета полягає в формуванні світоглядної позиції юриста, що заснована на сприйнятті, усвідомленні й осмисленні всього багатства юридичної думки й накопиченню правового досвіду.

Етап вищої освіти в формуванні професійної компетентності вимагає вироблення певної системи професійної підготовки фахівця-юриста нового типу. Мета професійної підготовки представника юридичної галузі виступає як проект дій і очікуваний результат, що визначають характер і систему, упорядкованість, зміст форм, методів і технологій різних етапів становлення юристів.

Професійна підготовка юристів – це феномен дійсності, що є процесом “оволодіння системою професійних юридичних знань”, основних умінь (аналітико-діагностичних, організаційних, конструктивних, комунікативних) і навичок, “досвідом практичної юридичної діяльності, громадських, світоглядних і професійно значущих особистих якостей”.

Підготовка студентів на правничих

ПРОЦЕС ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ПРЕДСТАВНИКА ЮРИДИЧНОЇ ПРОФЕСІЇ

факультетах або у вищих навчальних закладах юридичного профілю має будуватися з урахуванням соціального замовлення та бути максимально спрямованою на майбутні фахові потреби правника, формувати такий високий рівень професійної та загальної культури, фахової компетентності, який дозволить підтримувати високий професіоналізм у будь-якій сфері юридичної діяльності на рівні зростаючих вимог суспільства, професійної корпорації, споживачів професійних правничих послуг.

Змінюється не тільки зміст, структура вищої освіти, але й форми. Проте, як зауважують науковці, “створення інноваційного освітньо-виховного середовища неможливе без внесення якісно нового змісту у вищу професійну освіту правника, без оптимізації кадрово-педагогічного потенціалу, підвищення рівня науково-методичного забезпечення навчального процесу, впровадження інноваційних технологій і методик викладання, оволодіння дослідно-експериментальними видами діяльності”.

Процес професійної підготовки майбутнього представника юридичної галузі є інтегративним, оскільки його стрижнем є формування професійної компетентності особистості юриста, що, за визначенням О. Скакун, є “показником професійної практичної діяльності юриста, його майстерності” й включає такі елементи:

- пізнавальна (інформаційна) компетентність, що передбачає наявність визначених знань, умінь і навичок, необхідних для виконання професійного обов’язку, постійне їх оновлення, вдосконалення;

- нормативна компетентність, котра включає об’єм повноважень (прав і обов’язків), а також відповідальність юриста;

- функціональна компетентність, що передбачає здатність юриста виконувати професійні обов’язки відповідно до функцій і завдань організації на основі правового досвіду – особистого, колективного, територіального;

- особистісна (самооцінна) компетентність, що передбачає усвідомлення юристом свого призначення, оцінку своїх професійних здібностей, самокритичність, здатність до самоаналізу своїх професійних якостей з метою подолання негативних характеристик.

Дослідники професійної юридичної діяльності визначають, що вона характеризується високою інтелектуальністю, моральністю, психологічною насиченістю тощо. А застосування компетентнісного підходу до юридичної освіти дозволяє розкрити результат освіти через сукупність різного виду компетенцій, що

забезпечують необхідний рівень професіоналізму особистості і діяльності випускників юридичного навчального закладу.

Інтегративність професійної підготовки представника юридичної професії обумовлена професійною спрямованістю (орієнтуванням) змісту всіх предметів, що вивчаються у вищому юридичному навчальному закладі. Всі дисципліни є об’єднаними в два блоки (загальні предмети і спеціальні предмети), кожний з яких, в свою чергу, має в своєму складі по два структурних компоненти.

Так, блок загальногуманітарних і соціально-економічних дисциплін, що охоплює філософію, іноземну мову, українську мову і культуру мовлення, логіку, культурологію, історію, соціологію, політологію, економіку і фізичну культуру, спрямований на розвиток нової парадигми професійного мислення студентів, що виражається в усвідомленні ними космопланетарної сутності людської особистості. Культурологічні дисципліни цього циклу допомагають майбутньому юристу зрозуміти взаємозв’язок і взаємодію історії культури, права, залежність концепції права від соціокультурних і етичних особливостей країн і народів.

Загальнопрофесійні дисципліни (теорія держави і права, історія політичних і правових вчень, історія держави і права зарубіжних країн, конституційне право України, різні галузі права) вивчаються як основна наука в здобутті майбутньої професії юриста.

Дисципліни спеціалізації (сімейне право, кримінологія, правоохоронні органи, прокурорський нагляд тощо) сприяють засвоєнню студентами майбутньої спеціалізації.

Отже, оволодіння всіма дисциплінами, що передбачені стандартом вищої юридичної освіти, в умовах вищого юридичного навчального закладу, повинно забезпечувати формування професійної компетентності юриста.

Сучасна провідна мета вищої юридичної освіти полягає в тому, щоб в результаті навчання в вищому юридичному навчальному закладі “спеціаліст вищої юридичної кваліфікації володів професійним потенціалом, що забезпечив би йому не тільки можливість розв’язання рутинних практичних завдань на певному рівні посадових обов’язків, але й професійне самовдосконалювання, уміння вирішувати нові завдання в галузі професійної діяльності від початку професійної кар’єри до її закінчення”.

Оскільки перелік вимог з усіх навчальних дисциплін освітнього стандарту є вельми широким, наведемо лише загальні вимоги до рівня

ПРОЦЕС ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ПРЕДСТАВНИКА ЮРИДИЧНОЇ ПРОФЕСІЇ

підготовки випускника, що багато в чому збігаються з ключовими компетентностями спеціаліста в галузі права. Отже, в процесі професійної підготовки майбутній юрист повинен:

- ознайомлюватися з вченнями в галузі гуманітарних і соціально-економічних наук, бути здатним науково аналізувати соціально значимі проблеми і процеси, вміти використовувати методи цих наук у різних видах професійної і соціальної діяльності;

- знати Конституцію України, етичні і правові норми, які регулюють відношення людини до людини і суспільства, навколишнього середовища, вміти враховувати їх при розробці екологічних і соціальних проєктів;

- мати цілісне уявлення про процеси і явища, які відбуваються в живій і неживій природі, розуміти можливості сучасних і наукових методів пізнання природи і володіти ними на рівні, який необхідний для вирішення задач, що виникають при виконанні професійних функцій;

- бути здатним вести діяльність в іншомовному середовищі;

- мати наукове знання про здоровий спосіб життя, володіти вміннями і навичками фізичного самовдосконалення;

- володіти культурою мислення і мистецтвом аналізу, знати його загальні закони і вміти у письмовій і усній формі вірно (логічно) їх будувати;

- вміти на науковій основі організувати свою працю, володіти комп'ютерними методами збору, зберігання і обробки інформації, що використовуються у сфері його професійної діяльності;

- бути здатним в умовах розвитку науки і змін соціальної політики переоцінити накопичений досвід, вміти набувати нові знання за допомогою сучасних інформаційно освітніх технологій;

- розуміти сутність і соціальне значення своєї майбутньої професії, провідні проблеми дисципліни, що визначають конкретну галузь його діяльності, бачити її взаємозв'язок у цілісній системі знань;

- бути здібним у професійній сфері, на основі системного підходу будувати і використовувати модель для опису і програмування різних явищ, здійснювати їх якісний і кількісний аналіз;

- бути готовим до зміни виду і характеру своєї професійної діяльності, роботи над міждисциплінарними проєктами.

Як бачимо, особливе місце в процесі професійної підготовки юриста займає оволодіння іноземною мовою, забезпечення можливості її використання в процесі професійної підготовки і

майбутній професійній діяльності. В рамках внутрішньодисциплінарних зв'язків є й обов'язкова дисципліна "Іноземна мова", що тісно пов'язана з усіма загальногуманітарними і правовими дисциплінами. Оволодіння іноземною мовою в немовних вищих закладах, а саме до таких закладів належать і вищі юридичні навчальні заклади освіти, ставить за мету "досягнення такого рівня комунікативної компетенції, який дозволяє використовувати знання іноземної мови на практиці у фаховій діяльності спеціаліста". Проте формування комунікативної компетентності взагалі і іншомовної зокрема відбувається не тільки в процесі навчання студентів іноземної мови, але й в процесі оволодіння предметами загальногуманітарного циклу (використання автентичних текстів іноземною мовою з філософії, культурології, історії тощо), в процесі навчання дисциплін загальнопрофесійних (зустрічі з іноземними колегами-юристами, дипломатами, використання міжнародних правових документів тощо) і дисциплін спеціалізації (ознайомлення й використання кодексів різних спеціалізацій, обговорення проблем використання функцій різних спеціалізацій в різних країнах світу), а також у процесі виховної (організація і проведення тематичних виховних заходів іноземною мовою) і самостійної роботи студентів (використання мережі Інтернет, пошук іноземної літератури в бібліотеках).

Мовна політика стосовно іноземних мов впливає на якість усієї освіти в цілому, оскільки йдеться про такі категорії, як здатність до міжкультурного спілкування і взаємодії, до пізнання своєї або чужої дійсності, вміння виражати свої думки і розуміти думки інших, у тому числі представників інших соціумів тощо.

Отже, оволодіння іноземною мовою у вищому навчальному закладі, що розглядається як засіб професійного зростання і підвищення творчої активності майбутніх фахівців, підвищення рівня загальної культури представників юридичної галузі, є необхідним компонентом професійної освіти. Принципово нові підходи та вимоги до використання іноземної мови в процесі професійної підготовки майбутнього фахівця пояснюються корінними змінами в системі освіти в цілому і в вищій професійній освіті зокрема. Суспільство висуває нове соціальне замовлення – сучасності потрібні спеціалісти, які володіють іноземною мовою на достатньому рівні. Крім того, змінилися особисті інтереси й вимоги студентів немовних спеціальностей – вони відчувають

ПРОЦЕС ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ПРЕДСТАВНИКА ЮРИДИЧНОЇ ПРОФЕСІЇ

необхідність в отриманні практичних знань з іноземної мови, її використання в практичній професійній діяльності. Невипадково під час вибору додаткової освіти більшість студентів віддають перевагу іноземним мовам поряд з правовими та економічними знаннями.

Оволодіння іноземною мовою в немовному вищому навчальному закладі виконує практично всі функції загальноосвітньої та соціокультурної підготовки студентів, що має велике виховне значення. Оволодіння іноземною мовою сприяє також розвитку пізнавальних і творчих функцій психіки. Розвиваються дуже важливі для майбутнього юриста інтелектуальні функції аналізу та синтезу, узагальнення, абстрактне мислення. Іноземна мова є “загально визнаним засобом міжкультурної комунікації, ефективним важелем розвитку освітнього і культурного потенціалу, інтелектуальних здібностей сучасної людини”.

Демократизація суспільства, розвиток економічних, соціально-культурних зв'язків з зарубіжними країнами спричинили розширення взаємодії українських громадян з представниками зарубіжних країн, а також впровадження представників українського криміналу за кордон з метою ухилення від правосуддя, налагодження кримінальних зв'язків і розширення кримінальної діяльності. У зв'язку з цим, українські правоохоронні органи мають тісно взаємодіяти з зарубіжними колегами як через міжнародну організацію кримінальної поліції (Інтерпол) з метою пошуку і розв'язання проблем злочинних дій українських громадян і надання допомоги щодо з'ясування питань про дії іноземців на території нашої країни, так і безпосередньо з іноземними колегами різних підрозділів правоохоронних органів. Це підвищує необхідність формування професійної іншомовної компетентності українських представників юридичної професії.

Аналіз різних підходів до проблеми опанування і використання іноземної мови в сучасній системі вищої юридичної освіти засвідчив, що вміння спілкуватися іноземною мовою в галузі своєї спеціалізації, підтримувати комунікацію іноземною мовою з урахуванням специфіки іншомовної культури є невід'ємним компонентом підготовки компетентного фахівця.

З позиції компетентнісного підходу провідна мета оволодіння і використання іноземної мови в вищому навчальному закладі полягає в формуванні професійної іншомовної компетентності, яка забезпечує здатність до застосування предметних, наукових знань, засобів і діяльності у професійному спілкуванні.

Застосування компетентнісного підходу до професійної підготовки представника юридичної професії дозволяє стверджувати про необхідність формування його іншомовної професійної компетентності в умовах вищого юридичного навчального закладу в процесі навчання, виховання й організації самостійної роботи студентів вищого юридичного навчального закладу.

1. *Образовательные стандарты высшей школы сегодня и завтра / Под ред. В.И. Байденко, Н.А. Селезнева // Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов. – М. 2001. – С. 23 – 24.*

2. *Бібік Н.М. Компетентнісний підхід: рефлексивний аналіз застосування / Н.М. Бібік // Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи/ Під заг. ред. О.В. Овчарук. – К.: КІС, 2004. – С. 47 – 48.*

3. *Алексюк А.М. Педагогіка вищої освіти України. Історія. Теорія: [підручник для студ., асп. та викл. вузів] / Міжнародний фонд “Відродження”/ Андрій Миколайович Алексюк. – К.: Либідь, 1998. – 560 с. – (Програма “Трансформація гуманітарної освіти в Україні”).*

4. *Ананьев Б.Г. Человек как предмет познания / Борис Герасимович Ананьев. – 3-е изд. – СПб.: Питер, 2002. – 282 с.*

5. *Англійська мова спеціального вжитку в Україні (ESP): допроектне дослідження / Британська Рада в Україні; [Астаніна Н., Бакаєва Г., Беляєва І.] – К.: Ленвіт. – 2004. – 124 с.*

6. *Лебедев О.Е. Компетентностный подход в образовании / О.Е. Лебедев // Школьные технологии. – 2004. – № 5. – С. 6 – 10.*

7. *Лозова В.І. Формування педагогічної компетентності викладачів вищих закладів освіти / В.І. Лозова // Педагогічна підготовка у вищих педагогічних навчальних закладах: Матеріали міжвузівської науково-практичної конференції. – Харків: ОВС, 2002. – С. 3 – 8.*

8. *Овчарук О. Компетентності як ключ до оновлення змісту освіти / О. Овчарук // Стратегія реформування освіти в Україні: Рекомендації з освітньої політики. – К.: К.І.С, 2003. – С. 57 – 81.*

9. *Пометун О.І. Компетентнісний підхід до оцінювання рівні досягнень учнів / О.І. Пометун. – К.: Презентація на нараді Центру тестових технологій 19.10.04. – 10 с.*

10. *Прадівляний М.Г. Формування професійно спрямованої іншомовної компетентності фахівців технічних та економічних спеціальностей засобами сучасних інформаційних технологій: автореф. канд. дис.: 13.00.04/ Микола Григорович Прадівляний; Вінницький держ. пед. ун-т ім. М. Коцюбинського. – Вінниця, 2006. – 20 с.*

11. *Образовательные стандарты высшей школы сегодня и завтра / Под ред. В.И. Байденко, Н.А. Селезнева // Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов. – М.: 2001. – С. 23 – 24.*

РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ПРІ ВИВЧЕННІ “МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ОСНОВАМ ЗДОРОВ'Я”

12. Хуторский А.В. Ключевые компетентности и образовательные стандарты: Доклад на отделении философии образования и теоретической педагогики РАО 23 апреля 2002. Центр “Эйдос”, www.eidos.ru

13. Шадриков В.Д. Новая модель специалиста: инновационная подготовка и компетентностный подход / В.Д. Шадриков // Высшее образование сегодня. – 2004. – № 8. – С. 26 – 31.

14. Профессиональная педагогика: Учебник для студентов, обучающихся по педагогическим специальностям и направлениям. – М.: Ассоциация “Профессиональное образование”, 1997. – 512 с.

15. Нечаев Н.Н. Психолого-педагогические аспекты подготовки специалистов в вузе / Николай Николаевич Нечаев. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1985. – 113 с.

Стаття надійшла до редакції 09.02.2015

УДК 378.132

Лариса Сливка, кандидат педагогічних наук, доцент
Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ПРІ ВИВЧЕННІ “МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ОСНОВАМ ЗДОРОВ'Я”

У статті розкрито проблему розвитку пізнавальної активності майбутніх учителів початкових класів у процесі вивчення методики навчання основам здоров'я.

Ключові слова: пізнавальна активність, майбутні учителі початкових класів, методика навчання основам здоров'я.

Лит. 6.

Лариса Сливка, кандидат педагогічних наук, доцент
Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

РАЗВИТИЕ ПОЗНАВАТЕЛЬНОЙ АКТИВНОСТИ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ НАЧАЛЬНЫХ КЛАССОВ В ПРОЦЕССЕ ИЗУЧЕНИЯ “МЕТОДИКИ ОБУЧЕНИЯ ОСНОВАМ ЗДОРОВЬЯ”

В статье раскрывается проблема развития познавательной активности будущих учителей начальных классов в процессе изучения методики обучения основам здоровья.

Ключевые слова: познавательная активность, будущие учителя начальных классов, методика обучения основам здоровья.

Larysa Slyvka, Ph.D. (Pedagogy), Docent of
Precarpathian National University

DEVELOPMENT OF COGNITIVE ACTIVITY OF PRIMARY SCHOOL TEACHERS IN THE STUDY OF METHODS OF TEACHING HEALTH BASICS

The article shows the problem of cognitive activity of primary school teachers in the study of Methods of teaching Health Basics.

Keywords: cognitive activity, primary school teachers, Methods of teaching Health Basics.

Постановка проблеми. Процеси трансформації, глобалізації та інтеграції, які відбуваються в соціально-економічному житті суспільства, вимагають якісних змін у концептуальних засадах професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі початкової освіти. Ефективність майбутньої професійної діяльності вчителя початкових класів залежить від якості його професійної підготовки, важливим компонентом якої є спрямованість навчально-виховного процесу у педагогічних закладах на розвиток здібностей, інтересів, творчості і пізнавальної активності студентів.

В ідеалі такий підхід передбачає формування майбутнього спеціаліста як особистість, яка здатна до самонавчання упродовж життя, відтак – до прийняття рішення в інтересах дитини.

Аналіз останніх досліджень і публікацій із проблеми. Пильна увага до проблеми активності особистості у пізнавальній діяльності була характерною для усіх періодів розвитку педагогічної науки. Ідея виховання в школярів активності і самостійності належить до фундаментальних прогресивних ідей педагогіки (Я.А. Коменський, Й.Ф. Герbart, А. Дистервег, К.Д. Ушинський). Однією із важливих для теорії